

Naturvårdsverkets författningssamling

ISSN 1403-8234

Naturvårdsverkets föreskrifter om deponering, kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid anläggningar för deponering av avfall;

NFS 2004:10

Konsoliderad med ändringsföreskrifter NFS 2005:9, NFS 2010:4, NFS 2012:2 och NFS 2013:1

Med stöd av 15, 15 a, 17, 25 och 30 §§ förordningen (2001:512) om deponering av avfall föreskriver¹ Naturvårdsverket följande.

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om kriterier och förfaranden vid mottagning av avfall till deponier, provtagning, mätning, provtagningsmetoder samt bestämmelser om insamling och omhändertagande av deponigas.

2 § Dessa föreskrifter ska tillämpas på avfall som ska deponeras samt på deponier som omfattas av förordningen (2001:512) om deponering av avfall.

Föreskrifterna ska inte tillämpas på utvinningsavfall som omfattas av förordningen (2008:722) om utvinningsavfall. (*NFS 2010:4*)

Definitioner och förkortningar

3 § Termer och begrepp som används i dessa föreskrifter har samma betydelse som i 15 kap. miljöbalken (1998:808), avfallsförordningen (2001:1063) och förordningen (2001:512) om deponering av avfall. I övrigt avses i dessa föreskrifter med

ANC (acid neutralisation capacity): kapacitet att neutralisera syra

avfallsproducent: var och en som bedriver en verksamhet som ger upphov till avfall (ursprunglig producent) eller var och en som genom förbehandling, blandning eller andra förfaranden ändrar avfallets art eller sammansättning.

BTEX: bensen, toluen, etylbensen och xylener

c_0 : det första lakvattnet vid perkolationstest där $L/S=0,1$ l/kg

DOC: löst organiskt kol

GF: glödförlust

¹ Jfr rådets beslut 2003/33/EG av den 19 december 2002 om kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid avfallsdeponier i enlighet med artikel 16 i, och bilaga II till, direktiv 1999/31/EG (EGT L 11 16.1.2003, s. 0027–0049, Celex 32003D0033) och rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1, Celex 319993L0031).

grundläggande karakterisering: en noggrann bestämning, enligt standardiserade provningsmetoder av avfallets sammansättning, dess lakningsbeteende på kort och lång sikt, avfallets övriga karakteristiska egenskaper samt dess beteende i en deponi.

kontroll på plats: snabba kontrollmetoder för att bekräfta att ett visst avfall är detsamma som det som har genomgått grundläggande karakterisering och överensstämmelseprovning och det som har beskrivits i de medföljande handlingarna. Den kan bestå i enbart en okulärbesiktning av en avfallslast före och efter lossning vid deponin.

L/S: förhållandet mellan vätska och fast material

nyckelparametrar: parametrar som är avgörande för avfallets egenskaper och som vid överensstämmelseprovningen kan användas för att avgöra om avfallet har förändrats i jämförelse med den grundläggande karakteriseringen.

PAH: polycykliska aromatiska kolväten

provning: bestämning av en eller flera egenskaper enligt en rutin exklusive provtagning

stabil, icke-reaktivt avfall: avfall vars utlakningsegenskaper inte kommer att försämrats på lång sikt under normala deponiförhållanden eller i samband med förutsebara olyckor:

- i själva avfallet (exempelvis genom biologisk nedbrytning),
- under inflytande av långsiktiga omgivningsförhållanden (exempelvis vatten, luft, temperatur, mekanisk påverkan),
- genom inverkan från annat avfall (inbegripet avfallsprodukter som lakvatten och gas)

TOC: totalt organiskt kol

överensstämmelseprovning: undersökning av ett avfall som ska deponeras överensstämmer med resultaten från provningen i den grundläggande karakteriseringen och där sådana finns gällande mottagningskriterier för den deponiklass där avfallet ska deponeras.

Krav på kunskap om avfall som ska deponeras

Grundläggande karakterisering

4 § Varje typ av avfall som deponeras ska ha genomgått en grundläggande karakterisering. Avfallsproducenten ska se till att den grundläggande karakteriseringen görs och att uppgifterna i dokumentationen är korrekta. (NFS 2010:4)

5 § Den grundläggande karakteriseringen ska innehålla uppgifter om

1. avfallets ursprung och avfallsproducentens identitet, eller om det är fråga om hushållsavfall som transporteras bort genom kommunens försorg, avfallstransportörens identitet,
2. vilken eller vilka processer som givit upphov till avfallet,
3. vilken behandling avfallet genomgått enligt 14 § förordningen (2001:512) om deponering av avfall,
4. avfallets sammansättning och dess utlakningsegenskaper,
5. avfallets lukt, färg och fysikaliska form,
6. den sexsiffriga avfallskoden enligt avfallsförordningen (2001:1063) och om avfallet utgör farligt avfall,
7. vilken eller vilka deponier (deponi för inert, icke-farligt eller farligt avfall) där avfallet kan tas emot och

8. vid behov, information om extra säkerhetsåtgärder bör vidtas vid deponin.

Den grundläggande karakteriseringen ska vidare innefatta en kontroll av huruvida avfallet kan materialutnyttjas eller återvinnas.

I den grundläggande karakteriseringen måste hänsyn tas till att egenskaperna hos blandat avfall kan variera kraftigt.

Uppgifterna ska dokumenteras skriftligt och ska sparas i 10 år.

Grundläggande karakterisering av avfall som genereras regelbundet

6 § En grundläggande karakterisering av avfall som genereras regelbundet ska förutom de uppgifter som anges i 5 § innehålla uppgifter om

1. variationen i avfallets sammansättning,
2. de karakteristiska egenskapernas variation och
3. de nyckelparametrar som ska undersökas i överensstämmelseprovningsen samt hur ofta överensstämmelseprovningsen ska göras.

7 § Till avfall som genereras regelbundet räknas avfallsslag som regelbundet genereras i samma process där

1. anläggningar och processer är välkända,
2. det material som använts i processen och själva processen är väl definierade och
3. anläggningens verksamhetsutövare tillhandahåller all nödvändig information och upplyser verksamhetsutövaren för deponin om förändringar i processen.

Till detta räknas även avfall som genereras i en likadan process men i olika anläggningar.

8 § För avfall som produceras i likadana processer men i olika anläggningar behöver en grundläggande karakterisering endast göras för avfall från en av processerna. För avfall från de övriga likadana processerna ska provning utföras för att visa att avfallet överensstämmer med tidigare karakteriserat avfall vad gäller de karakteristiska egenskapernas variation.

9 § Om det inträffar någon betydande förändring i processen som genererar avfall ska en ny grundläggande karakterisering göras.

Grundläggande karakterisering av avfall som inte genereras regelbundet

10 § Avfall som inte genereras regelbundet ska genomgå en grundläggande karakterisering.

Provning

11 § Provning av avfallet för grundläggande karakterisering och överensstämmelseprovning ska utföras av ackrediterade laboratorier.

För provning ska de metoder som framgår av bilaga 1 till denna föreskrift användas. I de fall metoderna i bilaga 1 inte är tillämpbara ska metoder enligt svensk eller internationell standard användas.

I de fall det saknas tillämpbara metoder enligt andra stycket ska avfallsproducenten underrätta tillsynsmyndigheten om vald provningsmetod.
(NFS 2005:9)

- 12 §** Provnin g för grundläggande karakterisering behöver inte göras
1. av inert avfall som ingår i förteckning till 24 § över avfall som inte behöver provas,
 2. av icke-farligt avfall som inte deponeras tillsammans med farligt avfall enligt 29-30 §§ eller med gipsbaserade avfall enligt 26 §,
 3. om alla uppgifter som behövs för den grundläggande karakteriseringen är kända och styrkta,
 4. av avfallstyper för vilka provningar är praktiskt ogenomförbara eller för vilka lämpliga provningsförfaranden och mottagningskriterier saknas. Detta måste motiveras och dokumenteras, varvid skälen till att avfallet anses kunna mottas vid den berörda deponiklassen tydligt måste anges eller
 5. stabilt, icke-reaktivt asbestavfall som inte innehåller andra farliga ämnen än bunden asbest (inbegripet fibrer bundna i bindemedel eller förpackade i plast).

13 § Vid jämförelse med gränsvärdena för de angivna parametrarna ska medelvärdet för resultaten för respektive parameter användas.

14 § Om annan provningsmetod avses användas vid överensstämmelseprovning än den som ska användas vid den grundläggande karakteriseringen ska båda metoderna ingå i den grundläggande karakteriseringen. Annan metod för överensstämmelseprovning får endast användas om resultaten tillförlitligt kan relateras till motsvarande resultat från den metod som ska användas i den grundläggande karakteriseringen.

Provnin g av utlakning vid den grundläggande karakteriseringen

15 § För avfall som genereras regelbundet ska avfallets utlakningsegenskaper i den grundläggande karakteriseringen bedömas mot gränsvärden för koncentrationen C_0 vid L/S 0,1 och för den ackumulerade utlakade mängden vid L/S 10, med undantag för fenolindex där enbart ackumulerad utlakad mängd vid L/S 10 utgör gränsvärde. (NFS 2010:4)

Avfallet ska undersökas med perkolationstest SIS-CEN/TS 14405:2004. (NFS 2010:4)

I de fall nämnda testmetod inte är tillämpbar ska en metod där kemisk jämvikt avses uppnås mellan avfall och lakvatten användas för jämförelse med likvärdiga gränsvärden.

16 § För avfall som inte genereras regelbundet ska avfallets utlakningsegenskaper bedömas mot gränsvärden för den ackumulerade utlakade mängden vid L/S 10. Avfallet ska undersökas med skaktest SS-EN 12457-3 eller perkolationstest SIS-CEN/TS 14405:2004. (NFS 2010:4)

I de fall nämnda testmetoder inte är tillämpbara ska en metod där kemisk jämvikt avses uppnås mellan avfall och lakvatten användas för jämförelse med likvärdiga gränsvärden.

Överensstämmelseprovning

17 § Avfallsproducenten ska se till att avfall som genereras regelbundet och som genomgått en grundläggande karakterisering överensstämmelseprovas. (NFS 2005:9)

Överensstämmelseprovning ska genomföras i den omfattning som bedöms nödvändig i enlighet med den grundläggande karakteriseringen, dock minst en gång per år. De nyckelparametrar som fastställts i den grundläggande karakteriseringen ska provas.

Resultaten från överensstämmelseprovningen ska jämföras och överensstämma med resultaten från den grundläggande karakteriseringen. Gränsvärdena för respektive deponiklass får inte överskridas.

Dokumentationen av provningsresultaten ska sparas till dess att en ny grundläggande karakterisering gjorts.

18 § Avfall som är undantaget från provningskraven för grundläggande karakterisering enligt 12 § punkt 1, 2, 4 och 5 är också undantaget från krav på överensstämmelseprovning.

19 § För överensstämmelseprovning ska skaktest SS-EN 12457-3 eller perkolationstest SIS-CEN/TS 14405:2004 användas. Vid skillnad mellan resultatet från perkolationstest och skaktest i den grundläggande karakteriseringen ska perkolationstestet SIS-CEN/TS 14405:2004 användas för överensstämmelseprovning. I de fall nämnda testmetoder inte är tillämpliga ska en metod där kemisk jämvikt avses uppnås mellan avfall och lakvatten användas. (NFS 2010:4)

Provtagning

20 § Provtagningen av avfallet ska ske enligt en provtagningsplan som ska utarbetas i enlighet med SS-EN 14899:2005. (NFS 2010:4)

Kriterier för vilket avfall som får tas emot i de olika deponiklasserna

Kriterier för deponier för inert avfall

21 § Avfall som får tas emot vid en deponi för inert avfall får inte överskrida gränsvärdena för utlakning i 22 § och totalhalten av organiska parametrar i 23 §. Avfall får tas emot vid en deponi för inert avfall, utan att ha genomgått provning, om avfallet omfattas av förteckningen i 24 §.

22 § Avfall som får tas emot vid deponier för inert avfall får inte överskrida följande gränsvärden för utlakning:

Beståndsdel	C_0 (L/S = 0,1 l/kg) mg/l	L/S = 10 l/kg mg/kg torrsubstans (NFS 2010:4)
Arsenik	0,06	0,5
Barium	4	20
Kadmium	0,02	0,04
Krom total	0,1	0,5
Koppar	0,6	2
Kvicksilver	0,002	0,01
Molybden	0,2	0,5
Nickel	0,12	0,4
Bly	0,15	0,5
Antimon	0,1	0,06
Selen	0,04	0,1
Zink	1,2	4
Klorid	460	800
Fluorid	2,5	10
Sulfat	1500	1000(*)
Fenolindex		1
DOC (**)	160	500
Torrsubstans för (***) lösta ämnen		4000

(*) Om avfallet överskrider dessa gränsvärden för sulfat kan det ändå anses överensstämma med mottagningskriterierna om utlakningen inte överskrider något av följande värden: 1500 mg/l som C_0 där L/S = 0,1 l/kg och 6000 mg/kg där L/S = 10 l/kg. I detta fall är gränsvärdet för torrsubstans för lösta ämnen inte tillämpligt.

(**) Om avfallet överskrider dessa gränsvärden för löst organiskt kol (DOC) vid dess egna pH-värde kan det alternativt provas vid L/S = 10 l/kg och pH mellan 7,5 och 8,0. Avfallet kan anses uppfylla mottagningskriterierna för DOC om resultaten av denna undersökning inte överskrider 500 mg/kg. (Lämpliga lakteter finns beskrivna i SIS-CEN/TS 14429:2005 och SIS-CEN/TS 14997:2007.) (NFS 2010:4)

(***) Värdet för torrsubstans för lösta ämnen kan användas som alternativ till värdena för sulfat och klorid.

Gränsvärden för organiska parametrar

23 § Utöver gränsvärdena för utlakning i 22 § får avfallet inte heller överskrida följande gränsvärden för totalhalt av organiska parametrar för att få tas emot vid en deponi för inert avfall.

Parameter

TOC	3 % baserat på torrsubstans (NFS 2010:4)
BTEX	6 mg/kg torrsubstans (NFS 2010:4)
PCB (Polyklorinerade bifenyler) (7 kongener)	1 mg/kg torrsubstans (NFS 2010:4)
Mineralolja (C10 till C40)	500 mg/kg torrsubstans (NFS 2010:4)
Summa cancerogena PAH (benso(a)antracen, chrysen, benso(b)fluoranten, benso(k) fluoranten, benso(a)pyren, indeno(1,2,3-cd)pyren och dibens(a,h)antracen)	10 mg/kg torrsubstans
Summa övriga PAH (naftalen, acenaftalen, acenaften, fluoren, fenantren, antracen, fluoranten, pyren och benso(ghi)perylen)	40 mg/kg torrsubstans

Förteckning över avfall som utan provning får tas emot vid deponier för inert avfall

24 § Avfall som omfattas av följande förteckning och som har ett och samma ursprung och inte är förorenat får tas emot vid deponier för inert avfall utan att behöva genomgå provning.

Om det finns anledning att misstänka att avfallet överskrider uppsatta gränsvärden i 22 eller 23 §§ ska det provas.

NFS 2004:10

Avfallskod	Karaktärisering	Begränsningar
10 11 03	Glasfiberavfall	Endast utan organiska bindemedel
15 01 07	Glasförpackningar	
17 01 01	Betong	Endast sorterat och utvalt bygg- och rivningsavfall
17 01 02	Tegel	Endast sorterat och utvalt bygg- och rivningsavfall
17 01 03	Klinker och keramik	Endast sorterat och utvalt bygg- och rivningsavfall
17 01 07	Blandningar av betong, tegel, klinker och keramik	Endast sorterat och utvalt bygg- och rivningsavfall
17 02 02	Glas	
17 05 04	Jord och sten	Inte matjord och torv och inte heller jord och sten från förorenade områden
19 12 05	Glas	
20 01 02	Glas	Endast separat insamlat glas
20 02 02	Jord och sten	-Endast från trädgårds- och parkavfall. - Inte matjord och torv.

Med utvalt bygg- och rivningsavfall avses avfall med låga halter av annat material (metall, plast, organiskt material, trä, gummi, etc.). Avfallens ursprung ska vara känt.

Bygg- och rivningsavfall från byggnationer som är förorenade med oorganiska eller organiska farliga ämnen, t.ex. till följd av byggprocesser, markförorening, lagring och användning av bekämpningsmedel eller andra farliga ämnen omfattas inte, såvida det inte klart visas att föroreningen av den rivna byggnationen var obetydlig. Vidare omfattas inte bygg- och rivningsavfall från byggnationer som är behandlade, täckta eller målade med material som innehåller farliga ämnen i signifikanta mängder.

Kriterier för deponier för icke-farligt avfall

25 § Avfall som enligt avfallsförordningen (2001:1063) inte klassificeras som farligt avfall får läggas på en deponi för icke-farligt avfall.

26 § Gipsbaserade avfall får inte deponeras i samma deponicell som annat avfall om följande gränsvärden överskrids för det avfall som inte utgör gips. (NFS 2012:2)

Parameter	Värde
TOC	5 %
DOC	800 mg/kg där L/S = 10 l/kg antingen vid materialets eget pH eller ett pH-värde mellan 7,5 och 8,0

Avfall som kan tas emot vid deponier för icke-farligt avfall utan provning

27 § Icke-farligt avfall får tas emot vid deponier för icke-farligt avfall utan att ha genomgått provning. Detta gäller dock inte sådant icke-farligt avfall som deponeras tillsammans med farligt avfall enligt 29-30 §§ eller med gipsbase-rade avfall enligt 26 §.

Kriterier för icke-farligt avfall och farligt avfall som deponeras på en deponi eller deponicell för icke-farligt avfall

28 § Stabilt, icke-reaktivt farligt avfall får deponeras på en deponi för icke-farligt avfall om de kriterier som anges i 29-30 §§ är uppfyllda. Vid bedömning av avfallets fysikaliska stabilitet ska hänsyn tas till effekten av den nedkrossning av avfallet som sker på deponin vid kompaktering eller annan verksamhet. Nedkrossningen av det farliga avfallet får inte öka avfallets utlakning så att den överstiger angivna gränsvärden.

29 § För att få tas emot vid en deponi för icke-farligt avfall får det farliga avfallet inte överskrida 5 % TOC. Vidare får det farliga avfallets pH inte underskrida 6. Avfallet ska dessutom vara undersökt avseende ANC.

30 § Avfall som läggs på en deponi eller i en deponicell för icke-farligt avfall som tar emot stabilt, och icke-reaktivt farligt avfall får inte överskrida följande gränsvärden.

Beståndsdel	C_0 (L/S=0,1 l/kg) mg/l	L/S=10 l/kg mg/kg torrsubstans (NFS 2010:4)
Arsenik	0,3	2
Barium	20	100
Kadmium	0,3	1
Krom total	2,5	10
Koppar	30	50
Kviksilver	0,03	0,2
Molybden	3,5	10
Nickel	3	10
Bly	3	10
Antimon	0,15	0,7
Selen	0,2	0,5
Zink	15	50
Klorid	8 500	15 000
Fluorid	40	150
Sulfat	7 000	20 000
DOC (*)	250	800
Torrsubstans för lösta ämnen (**)	-	60 000

(*) Om avfallet överskrider dessa gränsvärden för löst organiskt kol (DOC) vid dess egna pH-värde kan det alternativt provas vid L/S = 10 l/kg och pH mellan 7,5 och 8,0. Avfallet kan anses uppfylla mottagningskriterierna för DOC om resultaten av denna undersökning inte överskrider 800 mg/kg. (Lämpliga lakteter finns beskrivna i SIS-CEN/TS 14429:2005 och SIS-CEN/TS 14997:2007.) (NFS 2010:4)

(**) Värdet för torrsubstans för lösta ämnen kan användas som alternativ till värdena för sulfat och klorid.

31 § Stabilt, icke-reaktivt farligt avfall som deponeras på en deponi för icke-farligt avfall får inte deponeras i samma deponicell som biologiskt nedbrytbart avfall.

32 § Stabilt, icke-reaktivt asbestavfall som inte innehåller andra farliga ämnen än bunden asbest får deponeras på deponier för icke-farligt avfall. Sådant avfall kan också deponeras i en separat cell.

En deponi eller en separat deponicell som tar emot asbestavfall som inte innehåller andra farliga ämnen än bunden asbest ska uppfylla följande krav:

- Allt asbestavfall ska vara täckt med lämpligt material senast samma dag som det deponeras samt före det att asbestavfallet kompakteras. Om avfallet inte kompakteras ska det regelbundet vattnas.
- Ingen verksamhet som kan leda till spridning av fibrer får företas på deponin eller i deponicellen (t.ex. borrhinar).
- En karta över deponin eller deponicellen där det anges var asbestavfall har deponerats ska upprättas. Kartan ska bevaras även efter det att deponin stängts.

- Lämpliga åtgärder för att begränsa eventuell framtida användning av marken ska vidtas i syfte att undvika att människor kommer i kontakt med avfallet.

Kriterier för deponier för farligt avfall

33 § Avfall som inte överskrider angivna gränsvärden och som uppfyller övriga kriterier i 34-35 §§ får läggas på en deponi för farligt avfall.

Gränsvärden för utlakning

34 § Farligt avfall får läggas på en deponi för farligt avfall om det inte överskrider följande gränsvärden för utlakning

Beståndsdel	C ₀ (L/S = 0,1 l/g) mg/l	L/S = 10 l/kg mg/kg torrsubstans (NFS 2010:4)
Arsenik	3	25
Barium	60	300
Kadmium	1,7	5
Krom total	15	70
Koppar	60	100
Kvicksilver	0,3	2
Molybden	10	30
Nickel	12	40
Bly	15	50
Antimon	1	5
Selen	3	7
Zink	60	200
Klorid	15000	25000
Fluorid	120	500
Sulfat	17000	50000
DOC (*)	320	1000
Torrsubstans för lösta ämnen (**)	-	100000

(*) Om avfallet överskrider dessa gränsvärden för löst organiskt kol (DOC) vid dess egna pH-värde kan det alternativt provas vid L/S = 10 l/kg och pH mellan 7,5 och 8,0. Avfallet kan anses uppfylla mottagningskriterierna för DOC om resultaten av denna undersökning inte överskrider 1000 mg/kg (Lämpliga laktester finns beskrivna i SIS-CEN/TS 14429:2005 och SIS-CEN/TS 14997:2007.) (NFS 2010:4)

(**) Värdet för torrsubstans för lösta ämnen kan användas som alternativ till värdena för sulfat och klorid.

35 § Utöver gränsvärdena i 34 § får det farliga avfallet inte överskrida följande värden för att få läggas på en deponi för farligt avfall. För angivna parametrar ska antingen GF eller TOC användas.

Parameter	Värden
GF	10 % baserat på torrsubstans
TOC	6 % baserat på torrsubstans (NFS 2010:4)

Avfallet ska dessutom vara undersökt avseende ANC.

Dispens från gränsvärden i enskilda fall (NFS 2005:9)

35 a § Ansökan om dispens för deponering av avfall enligt 15 a § förordningen (2001:512) om deponering av avfall görs av verksamhetsutövaren för deponin. (NFS 2005:9)

35 b § Dispens får medges för att deponera sådant avfall som överskrider de gränsvärden som anges i 22, 23, 26, 29, 30, 34 och 35 §§ och därvid får upp till tre gånger högre gränsvärden föreskrivas. (NFS 2005:9)

Gränsvärdet för TOC i 23 § får dock endast ökas upp till två gånger det angivna gränsvärdet. (NFS 2005:9)

För jord kan ett högre gränsvärde än det som anges i andra stycket godtas för TOC förutsatt att värdet för löst organiskt kol (DOC) inte överskrider 500 mg/kg där $L/S=10$ l/kg antingen vid jordens eget pH eller vid ett pH-värde mellan 7,5 och 8,0. (NFS 2005:9)

Dispens för deponering av avfall som överskrider gränsvärdet för TOC i 26 och 29 §§ får endast medges om värdet för DOC inte överskrider 800 mg/kg där $L/S=10$ l/kg antingen vid materialets eget pH eller vid ett pH-värde mellan 7,5 och 8,0. Ett högre gränsvärde än det som anges i första stycket får då föreskrivas. (NFS 2010:4)

Dispens för deponering av avfall som överskrider gränsvärdet för TOC i 35 § får endast medges om värdet för DOC inte överskrider 1000 mg/kg där $L/S=10$ l/kg antingen vid materialets eget pH eller vid ett pH-värde mellan 7,5 och 8,0. Ett högre gränsvärde än det som anges i första stycket får då föreskrivas. (NFS 2010:4)

Dispens får aldrig medges för deponering av avfall som överskrider gränsvärdena för DOC i 22, 26, 30, 34 §§, BTEX i 23 §, PCB i 23 §, mineralolja i 23 §, pH i 29 § och GF i 35 §. (NFS 2010:4)

35 c § Dispens får medges endast under förutsättning att det är visat att ett högre gränsvärde inte medför någon ytterligare risk för människors hälsa eller miljön. Vid denna bedömning ska hänsyn tas till deponins beskaffenhet och lokalisering.

Dispensen ska avse specificerat avfall, t.ex. avfall från en viss process vid en utpekad anläggning eller förorenad jord från en viss geografisk plats. (NFS 2005:9)

Skyldigheter i samband med att avfall tas emot för deponering

Kontroll på plats

36 § Innan avfall tas emot för deponering ska verksamhetsutövaren för deponin kontrollera de handlingar som rör avfallet, inklusive de handlingar som krävs enligt avfallsförordningen och rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till

och från Europeiska gemenskapen², dokument angående den grundläggande karakteriseringen och, för det fall sådan krävs, överensstämmelseprovning.

Verksamhetsutövaren ska spara de dokument/kopior på de dokument som kontrollerats i tio år.

37 § Verksamhetsutövaren för deponin ska okulärbesiktiga avfallet i anslutning till infarten till deponin samt vid avlastning. Avfallets överensstämmelse med innehållet i handlingarna gällande grundläggande karakterisering och överensstämmelseprovning ska kontrolleras. Om provtagning krävs för denna kontroll ska uttagna representativa prov sparas minst en månad. (NFS 2010:4)

Avfall som levereras av avfallsproducenten till en deponi under avfallsproducentens kontroll får istället besiktigas vid lastningsplatsen.

38 § Om avfallet överensstämmer med det som beskrivs i den medföljande dokumentationen och avfallet får deponeras i aktuell deponiklass får det tas emot vid deponin. I annat fall ska det avvisas.

Om avfall inte tas emot för deponering ska verksamhetsutövaren för deponin underrätta tillsynsmyndigheten om detta så snart som möjligt.

39 § För varje leverans av avfall som tas emot för deponering ska ett skriftligt mottagningsbevis utfärdas och överlämnas till den som levererat avfallet.

40 § Verksamhetsutövaren för deponin ska upprätta en plan för kontroll av levererat avfall.

Förfaranden för insamling, kontroll och övervakning under drifts- och efterbehandlingsfaserna

Insamling och omhändertagande av deponigas

41 § Insamlad deponigas ska behandlas och nyttiggöras. Om insamlad gas inte kan användas för energiutvinning, ska den facklas eller hanteras på annat miljömässigt mer effektivt sätt.

Provtagning och mätning

42 § Lakvatten, grundvatten, ytvatten och deponigas ska provtas och mätas vid representativa punkter och på ett sådant sätt, att den kunskap som behövs för att bedöma deponins inverkan på miljön och människors hälsa erhålls.

Provtagning och mätning ska minst omfatta följande: (NFS 2010:4)

1. Karakterisering av lakvatten ska genomföras på deponier för farligt avfall och deponier för icke-farligt avfall. Vid karakteriseringen ska parametrar som återger lakvattnets egenskaper och innehåll av ämnen som kan orsaka negativa effekter på människors hälsa och miljön fastställas.

² EGT L 30, 6.2.1993, s. 1 (Celex 31999L0259)

2. På deponier för farligt avfall och deponier för icke-farligt avfall ska under driftfasen lakvattenvolym mätas varje månad och lakvattensammansättning (de parametrar som fastställts vid karakteriseringen enligt punkt 1) provas varje kvartal. Under efterbehandlingsfasen ska lakvattenvolym mätas och lakvattensammansättning provas var sjätte månad. Mätning och provtagning ska göras separat vid varje punkt där lakvatten släpps ut. Tillsynsmyndigheten får medge dispens från frekvensen för mätning av lakvattenvolym genom beslut i det enskilda fallet. Tillsynsmyndigheten får även medge dispens från provning av lakvattensammansättning. Lakvattnets konduktivitet måste dock mätas minst en gång om året. (NFS 2010:4)
3. Vid samtliga deponier ska volym och sammansättning på ytvatten i förekommande mätas respektive provas i en punkt uppströms och en punkt nedströms deponin varje kvartal under driftfasen och var sjätte månad under efterbehandlingsfasen. (NFS 2010:4)
4. Vid samtliga deponier ska grundvattennivå mätas och grundvattensammansättning provas var sjätte månad under den aktiva fasen. Mätning och provtagning ska ske i minst en punkt uppströms och två punkter nedströms deponin. Provtagning och provning för att fastställa referensvärden ska utföras på tre ställen innan deponering påbörjas. De parametrar som ska analyseras kan inkludera indikatorparametrar och ska fastställas dels utifrån den förväntade lakvattensammansättningen och dels utifrån grundvattnets kvalitet i området. När parametrarna för analys väljs ut ska hänsyn tas till mobilitet i grundvattenzonen. Vid fluktuerande grundvattennivå ska provtagningens frekvensen utökas. Tillsynsmyndigheten får medge dispens från frekvensen för provtagning och provning av grundvattensammansättning genom beslut i det enskilda fallet. (NFS 2010:4)
5. Uttag av metan, koldioxid och syre ska mätas varje månad. För andra gaser ska uttaget mätas regelbundet efter behov enligt sammansättningen av det deponerade avfallet. Gasutvinningssystemets effektivitet ska kontrolleras var sjätte månad.

Meteorologiska data (NFS 2010:4)

42 a § På deponier för farligt avfall och deponier för icke-farligt avfall ska följande meteorologiska data samlas in och registreras

Parameter	Frekvens under driftfas	Frekvens under efterbehandlingsfas
Mängd nederbörd	dagligen	månadsvis
Avdunstning	dagligen	månadsvis

(NFS 2010:4)

43 § Under den aktiva fasen ska den del av deponins yta som täcks av avfall, deponins tillväxt och deponins sättningbeteende mätas årligen. Tillväxt ska mätas i volym eller höjd.

Tillfällig lagring i mer än ett år av metalliskt kvicksilver som är att betrakta som avfall (NFS 2013:1)

43 a § Bestämmelserna i 43 b–h §§ gäller för metalliskt kvicksilver som är att betrakta som avfall enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1102/2008 av den 22 oktober 2008 om exportförbud för metalliskt kvicksilver och vissa kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar och säker förvaring om metalliskt kvicksilver³. (NFS 2013:1)

Allmänna kriterier för tillfällig lagring av metalliskt kvicksilver som är att betrakta som avfall (NFS 2013:1)

43 b § Vid tillfällig lagring i mer än ett år av metalliskt kvicksilver ska

1. lagring ske i behållare som är åtskilda från annat avfall,
2. behållarna lagras i uppsamlingsbassänger som är försedda med en beläggning som hindrar läckage av metalliskt kvicksilver; bassängerna ska ha en tillräckligt stor volym för den lagrade kvantiteten,
3. lagringsplatsen vara försedd med konstruerade eller naturliga barriärer som klarar att skydda miljön från kvicksilverutsläpp och som har en tillräckligt stor volym för den lagrade kvantiteten kvicksilver,
4. lagringsplatsens golv vara täckt med ett kvicksilverbeständigt material och luta mot en uppsamlingsbrunn,
5. lagringsplatsen vara utrustad med ett brandskyddssystem, och
6. alla behållare vara lätt åtkomliga. (NFS 2013:1)

Kriterier och förfaranden för mottagning av metalliskt kvicksilver som är att betrakta som avfall (NFS 2013:1)

43 c § Vid tillfällig lagring i mer än ett år av metalliskt kvicksilver ska

1. kvicksilverhalten uppgå till mer än 99,9 viktprocent, och
2. inga föreningar finnas som kan korrodera kolstål eller rostfritt stål. (NFS 2013:1)

43 d § En behållare som används för tillfällig lagring av metalliskt kvicksilver ska vara

1. korrosions- och stötsäker,
2. tillverkad av kolstål (minst ASTM A36) eller rostfritt stål (AISI 304, 316L),
3. gas- och vätsketät,
4. beständig mot lagringsförhållandena, och
5. konstruerad så att den klarar fallprov och täthetsprov enligt kapitel 6.1.5.3 och 6.1.5.4 i FN:s rekommendationer om transport av farligt gods, testhandboken. Behållarens fyllnadsgrad får vara högst 80 volymprocent. (NFS 2013:1)

43 e § Endast en behållare som åtföljs av ett sådant intyg som har utfärdats i enlighet med 43 f § får mottas för lagring. En behållare för lagring ska okulärbesiktigas före lagringen. En skadad, läckande eller korroderad behållare får inte tas emot. Behållaren ska vara försedd med

³ EUT L 304, 14.11.2008, s. 75 (Celex 32008R1102).

NFS 2004:10

1. en hållbar stämpel som anger behållarens identifieringsnummer, konstruktionsmaterial, tomvikt, tillverkarens uppgifter och konstruktionsdatum, och
2. en permanent monterad plakett där referensnummer på det intyg som ska utfärdas enligt 43 f § anges. (NFS 2013:1)

43 f § Avfallsproducenten eller i annat fall verksamhetsutövaren ska utfärda ett intyg för varje behållare som används för lagringen. Av intyget ska framgå

1. avfallsproducentens namn och adress,
2. namn på och adress till den som är ansvarig för påfyllningen av behållarna,
3. plats och datum för påfyllningen av behållarna,
4. mängden kvicksilver,
5. kvicksilvrets renhetsgrad och, om det är relevant, en beskrivning av föroreningarna, inklusive analysrapporten,
6. en bekräftelse om att behållaren har använts uteslutande för transport eller lagring av kvicksilver, och
7. behållarens identifieringsnummer. (NFS 2013:1)

Förfaranden för kontroll och övervakning under drifts- och efterbehandlingsfaserna (NFS 2013:1)

43 g § På lagringsplatsen för metalliskt kvicksilver ska det finnas ett kontinuerligt system för övervakning av kvicksilverångor med en känslighet på minst 0,02 mg kvicksilver per kubikmeter. Sensorer ska placeras på marknivå och i huvudhöjd. Systemet ska innefatta både ett visuellt och ett akustiskt varningssystem. Systemet ska underhållas varje år.

Lagringsplatsen och behållarna ska okulärbesiktigas minst en gång i månaden av en person som är utsedd av verksamhetsutövaren och godkänd av den myndighet som har ansvar för tillsynen över verksamheten i enlighet med miljötillsynsförordningen (2011:13).

Om det inträffar ett läckage ska verksamhetsutövaren omgående underrätta den tillsynsmyndighet som avses i andra stycket om detta.

En intern plan för räddningsinsatser och tillfredsställande skyddsutrustning som är lämplig för hantering av metalliskt kvicksilver ska finnas tillgängliga på lagringsplatsen. (NFS 2013:1)

43 h § Verksamhetsutövaren ska föra ett register över hanteringen av det metalliska kvicksilvret. Registret ska innehålla dokumentation avseende

1. de krav som följer av 43 c–f §§,
2. det övervakningssystem som ska finnas på lagringsplatsen enligt 43 g §, och
3. lageruttag och avsändning av metalliskt kvicksilver samt destination och planerad behandling efter den tillfälliga lagringen.

Registret ska bevaras i minst tre år efter det att den tillfälliga lagringen upphört. (NFS 2013:1)

Deponier som fanns eller som omfattades av tillstånd den 16 juli 2001

44 § Bestämmelser om deponier som fanns eller som omfattades av tillstånd den 16 juli 2001 finns i 38-42 §§ förordningen (2001:512) om deponering av avfall.

I fråga om deponier för farligt avfall ska bestämmelserna i 36 § 1 st, 37 § 1 st, 38 § 2 st, 39 § följas fr.o.m. den 1 juli 2002. Detta gäller dock inte kravet på kontroll av dokument angående den grundläggande karakteriseringen och, för det fall sådan krävs, överensstämmelseprovning i 36 § 1 st och 37 § 1 st.

Tillsyn och ansvar

45 § Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken och i förordningen (1998:900) om tillsyn enligt miljöbalken.

Bestämmelser om verksamhetsutövers egenkontroll finns i 26 kap. 19 § miljöbalken och i förordningen (1998:901) om verksamhetsutövers egenkontroll.

Bestämmelser om straff finns i 29 kap. miljöbalken.

NFS 2004:10**Övergångsbestämmelser**

Dessa föreskrifter träder ikraft den 1 januari 2005 avseende 1–20 §§ och 36–45 §§ och i övrigt 16 juli 2005.

Genom föreskrifterna upphävs Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2001:14) om deponering av avfall.

NFS 2005:9

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 2005.

NFS 2010:4

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juni 2010.

NFS 2012:2

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 april 2012.

NFS 2013:1

Dessa föreskrifter träder i kraft den 15 mars 2013.

Provtagnings- och provningsmetoder

Allmänna avfallsegenskaper

Svensk standard SS-EN 13137, utgåva 1⁴: Karaktärisering av avfall - Bestämning av totala mängden organiskt kol i avfall, slam och sediment.

Svensk standard SS-EN 14346:2007, utgåva 1⁴: Karaktärisering av avfall - Beräkning av torrhalt baserad på torrsubstans och vatteninnehåll. (NFS 2010:4)

Laktest

Teknisk specifikation SIS-CEN/TS 14405:2004, utgåva 1^{4,5}: Karaktärisering av avfall - Bestämning av lakegenskaper - Uppströms perkolationstest (under bestämda förhållanden). (NFS 2010:4)

Svensk standard SS-EN 12457-3, utgåva 1⁴: Karakterisering av avfall – laktest – kontrolltest för utlakning från granulära material och slam – del 3: tvåstegs skaktest vid L/S 2 l/kg och L/S 8 l/kg för material med hög fastfashalt och med partikelstorlek mindre än 4 mm (utan eller med nedkrossning).

Teknisk specifikation SIS-CEN/TS 14429:2005, utgåva 1⁴: Karaktärisering av avfall - Bestämning av lakegenskaper - pH-inverkan på lakning vid initial tillsättning av syra/bas (NFS 2010:4)

Teknisk specifikation SIS-CEN/TS 14997:2007, utgåva 1⁴: Karaktärisering av avfall - Bestämning av lakegenskaper - pHs inverkan på utlakning vid kontinuerlig pH-justering. (NFS 2010:4)

Nedbrytning av råavfall

Svensk standard SS-EN 13657, utgåva 1⁴: Karaktärisering av avfall – Uppslutning för bestämning av element lösliga i kungsvatten (delvis nedbrytning av fast avfall före elementär analys, så att silikatmatrisen förblir intakt). (NFS 2010:4)

Svensk Standard SS-EN 13656, utgåva 1⁴: Karaktärisering av avfall – Uppslutning i mikrovågsugn med fluorvätesyra (HF), salpetersyra (HNO₃) och saltsyra (HCl) för elementäranalys (totaluppslutning av fast avfall för elementäranalys). (NFS 2010:4)

⁴ SIS, Swedish Standards Institute, S:t Paulsgatan 6, 118 80 Stockholm, webbadress: www.sis.se

⁵ Det är tillåtet att avvika från metoden genom att slå ihop lakvatten för analys av den ackumulerade utlakade mängden vid L/S 10 förutsatt att det inte förändrar analyserade ackumulerade utlakade mängder genom tex utfällningar.

Analys

Svensk standard EN 16192, utgåva 1⁴ Karaktärisering av avfall – Analys av lakvatten – Bestämning av pH, ammonium, AOX, As, Ba, Cd, Cl-, lättillgänglig cyanid, CN-, Co, Cr, Cr(VI), Cu, DOC/TOC, elektrisk konduktivitet, F-, Hg, Mo, Ni, NO₂ -, Pb, Fenolindex, total S, Sb, Se, SO₄²⁻, TDS, V och Zn i vattenlösning för karaktärisering av avfall. (NFS 2012:2)

Svensk standard SS-EN 14039:2005, utgåva 1⁴: Karaktärisering av avfall - Bestämning av kolväteinnehåll i intervallet C10 - C40 med gaskromatografi. (NFS 2010:4)

Provtagning

Svensk standard SS-EN 14899:2005, utgåva 1⁴: Karaktärisering av avfall - Provtagning - Riktlinjer för upprättande och tillämpning av en provtagningsplan. (NFS 2010:4)